

Arrest

nr. 286 320 van 20 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. ELGAZI
Terninckstraat 13 bus C1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 14 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ELGAZI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U ben een Georgisch staatsburger van Georgische origine afkomstig uit Zestaphoni. U bent gehuwd met T.G. (...) (O.V. (...)), een Georgisch staatsburger van Ossetische-Georgische origine met wie u in Rustavi woonde. Op 13/04/2022 reisde u met uw man naar Turkije. Op 16/07/2022 kwamen jullie naar België waar jullie op 18/07/2022 een verzoek om internationale bescherming indienden. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man werden aangehaald.

Uw man verklaart het volgende:

"U ben een Georgisch staatsburger van Ossetische-Georgische origine afkomstig uit Rustavi. U bent gehuwd met N.A. (...) (O.V. (...)), een Georgisch staatsburger van Georgische origine met wie u in Rustavi woonde. Voor u uw vrouw leerde kennen had u een relatie met T. (...). Toen ze zwanger

geraakte wilde ze met u trouwen. U weigerde niet onmiddellijk maar voelde zich niet goed bij haar. Na de geboorte van jullie kind heeft u de relatie met haar stopgezet. Toen T. (...) vernam dat u met iemand anders was gehuwd werd T. (...) razend. Ze bedreigde u dat ze u zou laten arresteren. Haar vader heeft een hoge plaats bij de criminele politie. T. (...) heeft ook een relatie met een politieman. In januari 2020 ging u uw zoon bezoeken. T. (...) was dronken en uw zoon was niet verzorgd. U nam hem mee naar uw huis. T. (...) belde de politie en zei dat u het kind had ontvoerd. U kon alles aan de politie uitleggen en ze zagen dat alles in orde was. Hierop stelde T. (...) dat u tegen haar fysiek geweld had gepleegd. U werd opgepakt door de politie en voor drie dagen vastgehouden. Na het betalen van een waarborg kwam u vrij en kreeg u een contactverbod voor één maand. In mei 2020 werd u vrijgesproken door de rechtbank van Rustavi. U kreeg wel een werkstraf van 100 uur. T. (...) bleef u en uw vrouw lastigvallen en bedreigen. Op 13/04/2022 reisde u met uw vrouw naar Turkije. Op 16/07/2022 kwamen jullie naar België waar jullie op 18/07/2022 een verzoek om internationale bescherming indienden. U bent in het bezit van de volgende overtuigingsstukken: uw internationaal paspoort en deze van uw vrouw, uw identiteitskaart en deze van uw vrouw, uw verblijfskaart voor Turkije en deze van uw vrouw, een kopie van jullie huwelijksakte, meerdere print-screens van chatberichten, 2 pagina's van een vonnis dd. 21/05/2020, en een bewijs van vrijlating na 3 dagen vasthouding mits het betalen van een waarborg. U heeft reeds eerder in Duitsland en Nederland asiel aangevraagd omwille van uw gemengde origine, een factor die nu niet meer van tel is in uw huidig verzoek."

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming immers op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man T.G. (...) (O.V. (...)). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik een weigeringsbeslissing genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

U heeft immers nooit een poging ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen n.a.v. de bedreigingen die u ontving van T. (...), waardoor u met dergelijke handelswijze absoluut niet aantoonde dat de overheid in uw land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen. U stelt (CGVS p. 7) dat u toch niks zou bereiken met een klacht tegen haar omdat ze goede banden had met de politie. U verwijst hierbij o.a. naar het gegeven dat T. (...)’s vader bij de politie werkt, dat haar vader er een belangrijke en hooggeplaatste functie had (DVZ Vragenlijst pt. 3.4), maar kan niet concretiseren wat dit dan inhoudt, hetgeen weinig aannemelijk is indien u dit er van zou weerhouden om bescherming in te roepen bij de bevoegde autoriteiten. De vaststelling dat ook blijkens uw verklaringen (CGVS p. 5) toen T. (...) u beschuldigde van de ontvoering van jullie zoon de politie naar u luisterde en begreep dat alles in orde was, en de vaststelling dat u door de rechtbank werd vrijgesproken van het toebrengen van slagen aan T. (...), relativeren verder op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de door u beweerde invloed die T. (...) zou kunnen aanwenden om u straffeloos te bedreigen.

Voorts moet vastgesteld worden dat u weliswaar een bewijs van opsluiting voorlegt en een vonnis dd. 21/05/2020 van de burgerlijke rechtbank van Rustavi maar dat er 3 van de 5 pagina's van dit vonnis ontbreken. Uit deze stukken blijkt dat u door T. (...) ervan beschuldigd werd haar 3 slagen in het gezicht te hebben gegeven, dat u 3 dagen werd vastgehouden, en dat haar klacht niet bewezen werd bevonden en ongegrond werd verklaard. De vaststelling dat u geen bewijs voorlegt van de werkstraf die tegen u werd uitgesproken, terwijl dit toch redelijkerwijze kan worden verwacht, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook nog wat betreft deze werkstraf die u werd opgelegd legt u merkwaardige verklaringen af. Zo stelt u (CGVS p. 8) dat in het kader van een 'procesbemiddeling' u een gesprek had met uw advocaat, de procureur, en T. (...), en u diende te verklaren dat u T. (...) verbaal had beledigd. U stelt dat u haar niet verbaal had beledigd en weet niet waarom men u dit vroeg te doen. Gevraagd of indien u hiermee niet akkoord was gegaan alsnog zou vrijgesproken zijn, stelt u dit evenmin te weten. Redelijkerwijze kan toch verwacht worden dat u zich zou informeren en zou weten wat de gevolgen zouden zijn indien u niet akkoord was gegaan met deze zelfincriminatie waardoor u een werkstraf diende uit te voeren.

U haalt ook aan (CGVS p. 7) dat u geen klacht wou indienen tegen T. (...) omwille van jullie kind, dat hij spraakproblemen heeft en u niet wou dat hij in een internaat zou worden geplaatst. Dat uw kind zou geplaatst worden is echter een loutere veronderstelling. Er dient ook gewezen te worden op het feit dat uw kind uw familienaam draagt (DVZ Verklaring pt. 17), waaruit jullie legale band blijkt, en dat de politie zei dat T. (...) geen recht had om uw kind af te nemen daar u de vader bent (CGVS p. 5). Bijgevolg kan in de veronderstelling dat uw vrouw omwille van de geuite bedreigingen aan uw adres bij een klacht van zou vervolgd worden door de Georgische autoriteiten, niet begrepen worden waarom uw kind zou geplaatst worden in een internaat indien uzelf voor het kind had willen zorgen in het geval uw vrouw daar niet langer door de bevoegde autoriteiten tot gemachtigd zou zijn. Deze door u aangehaalde motivatie om daarom geen klacht in te dienen kan aldus niet worden weerhouden.

Voorts leggen u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af m.b.t. jullie belagers. Uit uw verklaringen blijkt immers (CGVS p. 7) dat u enkel door T. (...) werd bedreigd. Uw vrouw daarentegen stelt (CGVS vrouw p. 5) dat zij hoorde dat u ook door de vader van T. (...) meerdere keren werd bedreigd, maar hoe en wat er werd gezegd weet uw vrouw niet. Bij confrontatie stelt uw vrouw dat ze bedoelde dat de vader van T. (...) haar hielp als ze uw man bedreigde, dat ze zei dat hij u ging arresteren, maar niet bedoelde dat haar vader u contacteerde. Gevraagd of uw vrouw aldus denkt dat u niet door de vader van T. (...) werd bedreigd, stelt uw vrouw (CGVS p. 6) dat ze weet dat haar vader u bedreigde maar dat ze niet weet hoe, of dit persoonlijk was of door T. (...) die de naam van haar vader liet vallen. Het is merkwaardig dat uw vrouw hier dermate volatiele en onzekere verklaringen over aflegt. De vader van T. (...) was blijkens uw verklaringen immers dé reden waarom u geen poging ondernam om bescherming te krijgen bij de Georgische autoriteiten (CGVS p. 7), hij had immers een hoge functie bij de politie en was ook de uitbater van een restaurant in Rustavi waar de elite van de stad heen ging en ook veel leden van de gerechtelijke instanties naar toe gingen, dat hij dus veel invloed heeft in de stad en u niks tegen T. (...) kon ondernemen. Redelijkerwijze kan dan ook verwacht worden dat uw vrouw zou kunnen aangeven of u al dan niet door de vader van T. (...) persoonlijk werd bedreigd, iets waarvan uw vrouw trouwens bij het invullen van de Vragenlijst bij de DVZ (pt. 3.4) met meer zekerheid kon antwoorden aangezien ze er liet noteren: 'Zij werd echter door haar ouders beschermd die beiden bij de politie werkten. Ook zij bedreigden ons. Een stellingname die aldus helemaal niet te rijmen valt met uw verklaringen afgelegd voor het CGVS.

Er kan ook niet aan voorbijgegaan worden dat uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4) dat u op 13/04/2022 Georgië verliet, dat u naar Turkije ging waar u werkte, dat het niet de bedoeling was om naar België te komen, maar dat toen u geen werk meer had, de huishuur niet langer kon betalen, en uw verblijfsrecht er bijna was verstreken, u op 16/07/2022 naar België kwam waar u op 18/07/2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Gevraagd waarom u in Turkije geen verzoek indiende stelt u dit niet te weten en voegt u toe dat u wist dat u er kon asiel aanvragen, dat u vroeger al vaak had verbleven in Turkije. Bij verdere bevraging past u uw verklaringen aan en stelt u dat T. (...) van plan was om naar Turkije te komen, dat u dit had vernomen van uw tante, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw aanvankelijke stelling dat u niet weet waarom u er geen verzoek heeft ingediend. Dat u uiteindelijk stelt dat uw beweerde belaagster naar Turkije ging komen waar er de mogelijkheid is om internationale bescherming aan te vragen, lijkt het CGVS net een uitgelezen moment om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. De redenen waarom u bijna 3 maanden in Turkije verbleef en er uiteindelijk geen verzoek indiende, kunnen aldus niet worden aanvaard. Indien u werkelijk een vrees koesterde t.a.v. uw land van herkomst mag er redelijkerwijs verwacht worden dat u een beroep zou doen op de eerst aangeboden kans op internationale bescherming. Uit uw houding blijkt dan ook dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig ernstig de ernst én de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees voor vervolging bij terugkeer naar uw land van herkomst.

Dat er iets schort aan uw algehele oprechtheid blijkt ook uit de vaststelling dat u blijkens uw verklaringen (DVZ Verklaring p. 3; CGVS p. 5) bij uw asielaanvraag in Duitsland een valse naam heeft gebruikt en niet met zekerheid meer kan zeggen welke nationaliteit u er heeft opgegeven. Uw motivering dat uw familienaam Georgisch klinkt en u daarom de valse familienaam G. (...) gaf, kan uiteraard niet worden weerhouden. De vaststelling dat u er blijkbaar niet voor terugschrikt om over dergelijke essentiële elementen als uw identiteit en nationaliteit, bij een verzoek om internationale bescherming valse verklaringen af te leggen valt evenmin te rijmen met de houding die mag verwacht worden van een verzoeker.

De overige door u en uw vrouw aangebrachte documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Jullie internationaal paspoort, identiteitskaart, en verblijfskaart voor Turkije, en huwelijksakte, bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist. De print-screen van chatberichten tonen volgens uw vrouw (CGVS p. 3) de tegen jullie geuite bedreigingen aan van T. (...) als ook dat T. (...) jullie bedreigde via jullie familie. Deze bericht kunnen echter geenszins afbreuk doen aan de hierboven gemaakte vaststellingen, te meer daar hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert de vermelde emailadressen aan te maken, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Beoordeling van de zaak

2.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekster geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Verzoekster slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. Geheel ten onrechte tracht zij, door eenvoudigweg aan te geven dat zij net als haar echtgenoot *“heel wat traumatische ervaringen”* zou hebben opgelopen in haar land van herkomst en door boudweg te poneren dat zijzelf en haar echtgenoot *“verschillende elementen kenbaar gemaakt”* zouden hebben waaruit zou blijken dat zij procedurele noden heeft, immers te laten uitschijnen dat zij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige, aan haar specifieke noden aangepaste, bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Dient in dit kader vooreerst immers te worden vastgesteld dat verzoekster, hoewel zijzelf en haar echtgenoot in de loop van de procedure wel een aantal keren beweerden dat zij gestresseerd was en zich niet goed voelde, geheel niet aantoonde dat zij in de loop van haar procedure internationale bescherming zou hebben gekampt met dermate ernstige problemen dat zij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Uit het attest dat verzoekster ter terechtzitting neerlegt door middel van een aanvullende nota, kan dit namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid. Dit attest gaat immers niet uit van een psychiater doch wel van een psychologe. Dit attest werd bovendien slechts opgesteld drie dagen voor de terechtzitting, op 3 maart 2023. Verder blijkt hieruit dat verzoekster slechts op 28 februari 2023 een intakegesprek had en voorheen slechts enkele weken aan het wachten was op deze intake. Daarbij is het attest slechts gebaseerd op slechts één intakegesprek tussen verzoekster en deze psychologe. Verder is hetgeen in dit stuk geattesteerd wordt daarbij duidelijk, expliciet en louter gebaseerd op de gezegden en gedragingen van verzoekster tijdens dit ene gesprek en wordt hierin slechts een overzicht gegeven van en een algemeen kader geschetst rond de door verzoekster afgelegde verklaringen inzake haar problemen en de symptomen die verzoekster zelf beweerde te kennen. Nergens wordt daarbij aangegeven dat of op welke wijze deze symptomen op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht of wordt daarbij enige sluitende en officiële diagnose gesteld. Integendeel wordt in het attest uitdrukkelijk gesteld dat de opsteller van het attest geen diagnose wenst te stellen. Voor het overige is het attest opgesteld in bijzonder algemene en vage bewoordingen en blijkt hieruit hoegenaamd niet dat, op welke wijze of in welke mate verzoeksters vermeende psychische problemen van invloed zouden zijn (geweest) op haar dagdagelijkse functioneren. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat, hoe of in hoeverre dit van invloed zou zijn geweest op haar vermogen om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij uiteen te zetten. Bijgevolg toont verzoekster geenszins aan dat zij zou kampen met medische of psychische problemen die van zulke aard zouden zijn dat zij bijzondere procedurele noden had of heeft; laat staan dat zij zou aantonen dat zij ingevolge hiervan niet in staat zou zijn (geweest) of bij machte mocht en mag worden geacht om op een volwaardige manier deel te nemen aan haar procedure internationale bescherming.

Verzoekster zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande zelf ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Zij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te poneren dat zijzelf en haar echtgenoot *“heel wat traumatische ervaringen”* zouden hebben opgelopen in haar land van herkomst en dat zijzelf en haar echtgenoot *“verschillende elementen kenbaar gemaakt”* zouden hebben waaruit zou blijken dat zij procedurele noden heeft. Zij biedt in dit kader echter niet de minste duiding of precisering en toont niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze deze vermeende problemen en elementen van invloed zouden zijn geweest op haar gezegden; laat staan dat zij zou

aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoekster gaf bij de aanvang van haar procedure, in de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud, gedurende hetwelk verzoekster werd bijgestaan door haar advocaat, blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoekster of haar advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Evenmin haalden zij aan dat van verzoekster, al dan niet ten gevolge van de voormelde elementen, niet mocht worden verwacht dat zij gedegen verklaringen zou afleggen gedurende de verschillende onderhouden in het kader van haar procedure internationale bescherming. Uit de inhoud van voormelde stukken blijkt bovendien dat verzoekster tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekster, al dan niet ten gevolge van psychologische en/of fysieke problemen, niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekster niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.2. Verzoekster kan verder geenszins worden gevolgd waar zij tracht te laten uitschijnen dat de motiveringsplicht geschonden zou zijn doordat er in de bestreden beslissing die ten aanzien van haar werd genomen wordt verwezen naar en geciteerd uit de beslissing die door verweerder werd genomen ten aanzien van haar echtgenoot.

Uit zowel de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier als de inhoud van het voorliggende verzoekschrift blijkt immers duidelijk en genoegzaam dat verzoekster zich in het kader van haar voorliggende verzoek om internationale bescherming beroept op dezelfde asielmotieven als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van diens verzoek om internationale bescherming. Verzoekster betwist zulks verder niet. Bijgevolg vermocht verweerder betreffende deze asielmotieven in de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van verzoekster weldegelijk op dienstige wijze te verwijzen naar en te citeren uit de beslissing die werd genomen ten aanzien van de echtgenoot van verzoekster en is de motiveringsplicht niet geschonden doordat verweerder zulks deed. Dit geldt nog des te meer nu in de beslissing die verweerder nam ten aanzien van de echtgenoot van verzoekster uitdrukkelijk en terdege rekening wordt gehouden met en wordt verwezen naar zowel de verklaringen van deze echtgenoot als de verklaringen van verzoekster en nu deze beslissing aldus ook deels op de verklaringen van verzoekster is gebaseerd.

Verzoekster duidt, waar zij aan verweerder lijkt te verwijten dat er geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met haar eigen, persoonlijke verklaringen, daarenboven op generlei wijze over welke van deze verklaringen verweerder *in casu* dan wel bijkomend had moeten motiveren, welke elementen nader en op individuele wijze aan bod hadden moeten komen bovenop de in de bestreden beslissing opgenomen motieven en op welke wijze zulks (mogelijks) een invloed had kunnen hebben op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en de uitkomst van de bestreden beslissing. Evenmin formuleert zij enige bijkomende, persoonlijke vrees of reikt zij zelf enige bijkomende informatie aan.

2.3. Verzoekster is de echtgenote van de heer T.G., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 284 852 / IV. In de bestreden beslissing wordt, zoals reeds hoger bleek, terecht aangegeven dat verzoekster zich in het kader van haar voorliggende verzoek om internationale bescherming volledig beroept op dezelfde asielmotieven als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van diens verzoek om internationale bescherming. Verzoekster betwist zulks bovendien niet. Daarenboven beroept verzoekster zich in het verzoekschrift in dit kader zowel in rechte als in feite integraal op dezelfde middelen, argumenten en elementen als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van diens beroep, gekend onder het voormelde rolnummer.

Bij arrest nr. 286 319 van 20 maart 2023 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werd inzake verzoeksters echtgenoot geoordeeld als volgt:

“1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Ossetische-Georgische origine afkomstig uit Rustavi. U bent gehuwd met N.A. (...) (O.V. (...)), een Georgisch staatsburger van Georgische origine met wie u in Rustavi woonde. Voor u uw vrouw leerde kennen had u een relatie met T. (...). Toen ze zwanger geraakte wilde ze met u trouwen. U weigerde niet onmiddellijk maar voelde zich niet goed bij haar. Na de geboorte van jullie kind heeft u de relatie met haar stopgezet. Toen T. (...) vernam dat u met iemand anders was gehuwd werd T. (...) razend. Ze bedreigde u dat ze u zou laten arresteren. Haar vader heeft een hoge plaats bij de criminele politie. T. (...) heeft ook een relatie met een politieman. In januari 2020 ging u uw zoon bezoeken. T. (...) was dronken en uw zoon was niet verzorgd. U nam hem mee naar uw huis. T. (...) belde de politie en zei dat u het kind had ontvoerd. U kon alles aan de politie uitleggen en ze zagen dat alles in orde was. Hierop stelde T. (...) dat u tegen haar fysiek geweld had gepleegd. U werd opgepakt door de politie en voor drie dagen vastgehouden. Na het betalen van een waarborg kwam u vrij en kreeg u een contactverbod voor één maand. In mei 2020 werd u vrijgesproken door de rechtbank van Rustavi. U kreeg wel een werkstraf van 100 uur. T. (...) bleef u en uw vrouw lastigvallen en bedreigen. Op 13/04/2022 reisde u met uw vrouw naar Turkije. Op 16/07/2022 kwamen jullie naar België waar jullie op 18/07/2022 een verzoek om internationale bescherming indienden. U bent in het bezit van de volgende overtuigingsstukken: uw internationaal paspoort en deze van uw vrouw, uw identiteitskaart en deze van uw vrouw, uw verblijfskaart voor Turkije en deze van uw vrouw, een kopie van jullie huwelijksakte, meerdere print-screens van chatberichten, 2 pagina's van een vonnis dd. 21/05/2020, en een bewijs van vrijlating na 3 dagen vasthouding mits het betalen van een waarborg. U heeft reeds eerder in Duitsland en Nederland asiel aangevraagd omwille van uw gemengde origine, een factor die nu niet meer van tel is in uw huidig verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen

aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

U heeft immers nooit een poging ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen n.a.v. de bedreigingen die u ontving van T. (...), waardoor u met dergelijke handelswijze absoluut niet aantoonde dat de overheid in uw land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen. U stelt (CGVS p. 7) dat u toch niks zou bereiken met een klacht tegen haar omdat ze goede banden had met de politie. U verwijst hierbij o.a. naar het gegeven dat T. (...)’s vader bij de politie werkt, dat haar vader er een belangrijke en hooggeplaatste functie had (DVZ Vragenlijst pt. 3.4), maar kan niet concretiseren wat dit dan inhoudt, hetgeen weinig aannemelijk is indien u dit er van zou weerhouden om bescherming in te roepen bij de bevoegde autoriteiten. De vaststelling dat ook blijkens uw verklaringen (CGVS p. 5) toen T. (...) u beschuldigde van de ontvoering van jullie zoon de politie naar u luisterde en begreep dat alles in orde was, en de vaststelling dat u door de rechtbank werd vrijgesproken van het toebrengen van slagen aan T. (...), relativeren verder op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de door u beweerde invloed die T. (...) zou kunnen aanwenden om u straffeloos te bedreigen.

Voorts moet vastgesteld worden dat u weliswaar een bewijs van opsluiting voorlegt en een vonnis dd. 21/05/2020 van de burgerlijke rechtbank van Rustavi maar dat er 3 van de 5 pagina’s van dit vonnis ontbreken. Uit deze stukken blijkt dat u door T. (...) ervan beschuldigd werd haar 3 slagen in het gezicht te hebben gegeven, dat u 3 dagen werd vastgehouden, en dat haar klacht niet bewezen werd bevonden en ongegrond werd verklaard. De vaststelling dat u geen bewijs voorlegt van de werkstraf die tegen u werd uitgesproken, terwijl dit toch redelijkerwijze kan worden verwacht, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook nog wat betreft deze werkstraf die u werd opgelegd legt u merkwaardige verklaringen af. Zo stelt u (CGVS p. 8) dat in het kader van een ‘procesbemiddeling’ u een gesprek had met uw advocaat, de procureur, en T. (...), en u diende te verklaren dat u T. (...) verbaal had beledigd. U stelt dat u haar niet verbaal had beledigd en weet niet waarom men u dit vroeg te doen. Gevraagd of indien u hiermee niet akkoord was gegaan alsnog zou vrijgesproken zijn, stelt u dit evenmin te weten. Redelijkerwijze kan toch verwacht worden dat u zich zou informeren en zou weten wat de gevolgen zouden zijn indien u niet akkoord was gegaan met deze zelfincriminatie waardoor u een werkstraf diende uit te voeren.

U haalt ook aan (CGVS p. 7) dat u geen klacht wou indienen tegen T. (...) omwille van jullie kind, dat hij spraakproblemen heeft en u niet wou dat hij in een internaat zou worden geplaatst. Dat uw kind zou geplaatst worden is echter een loutere veronderstelling. Er dient ook gewezen te worden op het feit dat uw kind uw familienaam draagt (DVZ Verklaring pt. 17), waaruit jullie legale band blijkt, en dat de politie zei dat T. (...) geen recht had om uw kind af te nemen daar u de vader bent (CGVS p. 5). Bijgevolg kan in de veronderstelling dat uw vrouw omwille van de geuite bedreigingen aan uw adres bij een klacht van zou vervolgd worden door de Georgische autoriteiten, niet begrepen worden waarom uw kind zou geplaatst worden in een internaat indien uzelf voor het kind had willen zorgen in het geval uw vrouw daar niet langer door de bevoegde autoriteiten tot gemachtigd zou zijn. Deze door u aangehaalde motivatie om daarom geen klacht in te dienen kan aldus niet worden weerhouden.

Voorts leggen u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af m.b.t. jullie belagers. Uit uw verklaringen blijkt immers (CGVS p. 7) dat u enkel door T. (...) werd bedreigd. Uw vrouw daarentegen stelt (CGVS vrouw p. 5) dat zij hoorde dat u ook door de vader van T. (...) meerdere keren werd bedreigd, maar hoe en wat er werd gezegd weet uw vrouw niet. Bij confrontatie stelt uw vrouw dat ze bedoelde dat de vader van T. (...) haar hielp als ze uw man bedreigde, dat ze zei dat hij u ging arresteren, maar niet bedoelde dat haar vader u contacteerde. Gevraagd of uw vrouw aldus denkt dat u niet door de vader van T. (...) werd bedreigd, stelt uw vrouw (CGVS p. 6) dat ze weet dat haar vader u bedreigde maar dat ze niet weet hoe, of dit persoonlijk was of door T. (...) die de naam van haar vader liet vallen. Het is merkwaardig dat uw vrouw hier dermate volatiele en onzekere verklaringen over aflegt. De vader van T. (...) was blijkens uw verklaringen immers dé reden waarom u geen poging ondernam om bescherming te krijgen bij de Georgische autoriteiten (CGVS p. 7), hij had immers een hoge functie bij de politie en was ook de uitbater van een restaurant in Rustavi waar de elite van de stad heen ging en ook veel leden van de gerechtelijke instanties naar toe gingen, dat hij dus veel invloed heeft in de stad en u niks tegen T. (...) kon ondernemen. Redelijkerwijze kan dan ook verwacht worden dat uw vrouw zou kunnen aangeven of u al dan niet door de vader van T. (...) persoonlijk werd bedreigd, iets waarvan uw vrouw trouwens bij het invullen van de Vragenlijst bij de DVZ (pt. 3.4) met meer zekerheid kon antwoorden aangezien ze er liet noteren: ‘Zij werd echter door haar ouders beschermd die beiden bij de politie

werkten. Ook zij bedreigden ons. Een stellingname die aldus helemaal niet te rijmen valt met uw verklaringen afgelegd voor het CGVS.

Er kan ook niet aan voorbijgegaan worden dat uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4) dat u op 13/04/2022 Georgië verliet, dat u naar Turkije ging waar u werkte, dat het niet de bedoeling was om naar België te komen, maar dat toen u geen werk meer had, de huishuur niet langer kon betalen, en uw verblijfsrecht er bijna was verstreken, u op 16/07/2022 naar België kwam waar u op 18/07/2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Gevraagd waarom u in Turkije geen verzoek indiende stelt u dit niet te weten en voegt u toe dat u wist dat u er kon asiel aanvragen, dat u vroeger al vaak had verbleven in Turkije. Bij verdere bevraging past u uw verklaringen aan en stelt u dat T. (...) van plan was om naar Turkije te komen, dat u dit had vernomen van uw tante, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw aanvankelijke stelling dat u niet weet waarom u er geen verzoek heeft ingediend. Dat u uiteindelijk stelt dat uw beweerde belaagster naar Turkije ging komen waar er de mogelijkheid is om internationale bescherming aan te vragen, lijkt het CGVS net een uitgelezen moment om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. De redenen waarom u bijna 3 maanden in Turkije verbleef en er uiteindelijk geen verzoek indiende, kunnen aldus niet worden aanvaard. Indien u werkelijk een vrees koesterde t.a.v. uw land van herkomst mag er redelijkerwijs verwacht worden dat u een beroep zou doen op de eerst aangeboden kans op internationale bescherming. Uit uw houding blijkt dan ook dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig ernstig de ernst én de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees voor vervolging bij terugkeer naar uw land van herkomst.

Dat er iets schort aan uw algehele oprechtheid blijkt ook uit de vaststelling dat u blijkens uw verklaringen (DVZ Verklaring p. 3; CGVS p. 5) bij uw asielaanvraag in Duitsland een valse naam heeft gebruikt en niet met zekerheid meer kan zeggen welke nationaliteit u er heeft opgegeven. Uw motivering dat uw familienaam Georgisch klinkt en u daarom de valse familienaam G. (...) gaf, kan uiteraard niet worden weerhouden. De vaststelling dat u er blijkbaar niet voor terugschrikt om over dergelijke essentiële elementen als uw identiteit en nationaliteit, bij een verzoek om internationale bescherming valse verklaringen af te leggen valt evenmin te rijmen met de houding die mag verwacht worden van een verzoeker.

De overige door u en uw vrouw aangebrachte documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Jullie internationaal paspoort, identiteitskaart, en verblijfskaart voor Turkije, en huwelijksakte, bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist. De print-screen van chatberichten tonen volgens uw vrouw (CGVS p. 3) de tegen jullie geuite bedreigingen aan van T. (...) als ook dat T. (...) jullie bedreigde via jullie familie. Deze bericht kunnen echter geenszins afbreuk doen aan de hierboven gemaakte vaststellingen, te meer daar hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert de vermelde emailadressen aan te maken, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een “EERSTE EN ENIG” middel op de:

- Schending van artikel 1 A van de Conventie van Genève
- Schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet
- Schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet (hierna afgekort VW)."

Verzoeker benadrukt vooreerst “dat uit de beslissing van het CGVS dat de kern van de asielrelaas van verzoeker niet worden betwist, zelfs integendeel”.

Vervolgens voert verzoeker aan:

“Eerst en vooral wenst verzoeker op te merken dat verwerende foutief ervan uitgaat dat hij niet voldoende inspanningen zou hebben geleverd om afdoende bescherming te gaan zoeken bij de Georgische autoriteiten.

Dat een algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid in Georgië inderdaad niet als een voldoende voorwaarde geldt om het vluchtelingenstatuut te verkrijgen, maar dat er integendeel sprake moet zijn van 'gegronde vrees' en 'vervolging'.

Het kan ook verwijzen naar de onwil of de onbekwaamheid van de overheid om bescherming te bieden en maatschappelijke dreigingen te bestrijden.

In het geval van verzoeker, heeft hij net daarvan te lijden, maar de landen waar ze internationale bescherming zoeken, zullen het Vluchtelingenverdrag zelden zo ruim interpreteren, dat ze met zulke omstandigheden rekening houden.

Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud herhaaldelijke malen heeft vermeld dat hij niets zou bereiken met een klacht.

Dat verwerende partij blijkbaar onvoldoende heeft onderzocht of verzoeker bij terugkeer naar zijn land beroep zal kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten en dat het risico op ernstige schade niet afdoende werd onderzocht.

Het feit dat men verwijst naar het goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken in Georgië en andere instanties zoals de Public Defender en GYLA, Human Rights Center en Rights is uiteraard onafdoende om te besluiten dat er voldoende garanties zijn voor verzoeker dat hij hulp/bescherming kan genieten van de Georgische autoriteiten. Zoals reeds voormeld, zou verzoeker niets bereiken met een klacht bij de Politie.

Dat verzoeker geen enkele uitweg meer vond en hij geen afdoende hulp kon verwachten.

Overwegende dat de overheid meewerkt met de wraakpraktijken of niet bij machte is om ze te beëindigen nu zij verzoeker onterecht in de gevangenis hebben gezet.

Dat verzoeker dit eveneens afdoende heeft bewezen met bewijskrachtige stukken. Zo heeft verzoeker ter staving van zijn asielaanvraag een document uitgaande van een rechtbank, waarin de gebeurtenissen en de problemen van verzoeker werden omschreven neergelegd.

Verzoeker besluit dat hij in geval van terugkeer vreest opnieuw in de problemen te komen, dat hij geen beroep kan doen op de autoriteiten, nu deze precies de vervolgende actor is en dat hij dan ook wel degelijk aanspraak maakt op internationale bescherming

Verzoeker had derhalve geen keus dan zichzelf in veiligheid te brengen en te vluchten.

Hij stelt ook dat de Commissaris-generaal niet afdoende motiveerde waarom hij een risico op ernstige schade loopt bij terugkeer naar zijn land.”

Verzoeker geeft nog enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en concludeert dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze werd gemotiveerd.

2.2. Verzoeker beroept zich in een “TWEEDE MIDDEL” op de:

- Schending van artikel 48/2 en 48/4 VW;*
- Schending van de motiveringsplicht.*
- Schending van de redelijkheidsbeginsel”.*

Verzoeker betoogt:

“Het CGVS heeft ten onrechte beslist dat verzoeker niet in aanmerking komt voor toepassing van artikel 48/4 VW, evenwel zonder dit te motiveren noch in rechte noch in feite.

Het CGVS laat echter na in haar bestreden beslissing te motiveren waarom voor verzoeker er geen ernstige schade en/of risico tot ernstige schade zou bestaan bij zijn terugkeer.

Het staat vast dat verzoeker gedwongen zijn land heeft moeten verlaten.

De veiligheid van verzoeker en van zijn echtgenote kan dan ook op geen enkele moment worden gegarandeerd en hij meent zelfs dat er sprake is van een zeer ernstige risico op zijn leven.”

Vervolgens wijst verzoeker op de inhoud van artikel 3 EVRM en op het begrip ‘ernstige schade’ en stelt hij dat verweerder zich er te gemakkelijk vanaf maakt.

Verzoeker concludeert opnieuw dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze werd gemotiveerd.

Met betrekking tot de aan hem verweten tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en deze van zijn echtgenote inzake zijn belagers, voert verzoeker verder aan:

“Verzoeker merkt op dat het gehoor op het CGVS moet gebeuren in een recordtempo, onder grote druk. Men dient eveneens rekening te houden met het feit dat mensen vaak niet goed zijn opgeleid en voor hen ‘details’ en ‘grote lijnen’ slechts zeer abstracte termen zijn en hiertussen geen onderscheid kunnen maken.”

Verzoeker geeft vervolgens enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming, stelt dat in zijner hoofde een werkelijke vrees voor vervolging bestaat en geeft aan dat hij bij een terugkeer fysieke schade zal ondervinden.

Verzoeker vervolgt:

“Dat de Commissaris-generaal bovendien onvoldoende heeft onderzocht of verzoekers bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst beroep zullen kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

De tegenpartij heeft dus gebrekkig en onvolledig gemotiveerd.

Dat het vaststaat dat verzoeker en zijn echtgenote belaagd werden door zijn ex-vrouw, alsook door de vader die een hoge functie had bij politie.

Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat hij bedreigd werd door T. (...) geen afbreuk doet aan het gegeven dat hij ook bedreigd werd door haar vader.

Verwerende partij had minstens een interpretatie aan verzoekers verklaringen kunnen geven waardoor zij niet, of minder uitgesproken, tegenstrijdig zouden blijken met andere verklaringen.

Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij een interpretatie heeft gegeven aan verzoeker zijn verklaringen over het asielrelaas.

Een terugkeer naar Georgië zal immers leiden tot een schending van artikel 3 EVRM.”

Verder doet verzoeker gelden:

“Verzoeker heeft heel wat traumatische ervaringen opgelopen in zijn land van herkomst. Dat deze situatie dan ook een buitengewone omstandigheid uitmaakt en die ertoe kan leiden dat hij bij terugzending naar Georgië buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie zal terechtkomen van voortdurende vrees.

Uit de motieven van de bestreden weigeringsbeslissing blijkt geenszins dat verwerende partij rekening heeft gehouden met verzoeker zijn situatie in Georgië.

De problemen die verzoeker zal ondervinden bij terugkeer, worden door het commissariaat-generaal niet onderzocht, hoewel zij erop wijzen dat zijn vrees in Georgië nog steeds aanwezig is. Verder wijst verzoeker erop dat hij nog steeds een zoon heeft in Georgië. Ondanks deze omstandigheid is hij op de vlucht.”

Voorts stelt verzoeker:

“Evenzo is het volgens verzoeker volstrekt irrelevant hem te verwijten dat hij valse verklaringen heeft afgelegd bij zijn asielaanvraag in Duitsland, terwijl hij gedwongen werd door andere om valse verklaringen af te leggen, zodoende hij niet terug gerepatriëerd zal worden naar Georgië.”

Verzoeker concludeert:

“Dat verwerende partij in de bestreden beslissing op een onredelijke en onrechtmatige wijze stelt dat verzoekers verklaringen tegenstrijdig zijn, en bijgevolg zijn asielaanvraag ongegrond, is.

Uit de houding van verweerster mag duidelijk wezen dat ze schromelijk tekortkomt aan haar verplichtingen om als een redelijke en voorzichtige overheid te werk te gaan.

Dat dit middel ernstig en gegrond is.

(...)

Kortom, heeft verzoeker verschillende elementen kenbaar gemaakt waaruit blijkt dat er procedurele noden zijn.

Verzoekende partij is ervan overtuigd dat, indien hij verplicht wordt om terug te keren naar zijn land, hij binnen de kortste keren zware problemen zal ondervinden.

Verwerende partij heeft bij de beoordeling van verzoeker zijn relaas onvoldoende rekening gehouden met de individuele situatie van verzoeker.

Zo heeft verwerende partij op geen enkel ogenblik rekening gehouden met het feit:

- Dat verzoeker verschillende bedreigingen krijgt en zou vermoord worden door zijn ex-schoonfamilie of in de gevangenis zal worden gezet bij een eventuele terugkeer;*
- Dat verzoeker voor zijn leven vreest bij een eventuele terugkeer;*
- Dat de autoriteiten verzoeker niet kunnen beschermen;*
- Dat verzoeker geen weet had dat hij een verzoek tot internationale bescherming kon indienen in Turkije;*

- Dat verzoeker genoodzaakt was om valse verklaringen af te leggen bij zijn asielaanvraag in Duitsland omdat hij ervoor vreesde om terug gerepatriëerd te worden naar Georgië.

Verzoekende partij heeft verschillende motieven aangehaald om zijn asielrelaas te steunen.

Dat verzoeker voldoende elementen naar voren heeft gebracht waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt.

De aangehaalde middelen zijn dan derhalve ernstig genoeg om aan verzoeker in hoofdorde de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.”

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande “De bestreden beslissing tot van het Commissariaat Generaal dd. 28 oktober 2022 te willen vernietigen en verzoeker het statuut van vluchteling toe te kennen”.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), hetwelk op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verzoeker slaagt er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. Geheel ten onrechte tracht hij, door eenvoudigweg aan te geven dat hij “heel wat traumatische ervaringen” zou hebben opgelopen in zijn land van herkomst en door boudweg te poneren dat hij “verschillende elementen kenbaar gemaakt” zou hebben waaruit zou blijken dat hij procedurele noden heeft, immers te laten uitschijnen dat hij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige, aan zijn specifieke noden aangepaste, bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Dient in dit kader vooreerst immers te worden vastgesteld dat verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn beweerde problemen en procedurele noden. Verzoeker legt geen enkel (medisch) attest neer waaruit het bestaan van enig trauma, het bestaan van enige andere psychische en/of fysieke kwaal en/of enige bijzondere procedurele nood in zijner hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg toont verzoeker geenszins aan dat hij zou kampen met medische problemen en/of dat hij bijzondere procedurele noden had of heeft; laat staan dat hij zou aantonen dat hij ingevolge hiervan niet in staat zou zijn (geweest) of bij machte mocht en mag worden geacht om zijn procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande zelf ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te poneren dat hij "heel wat traumatische ervaringen" zou hebben opgelopen in zijn land van herkomst en dat hij "verschillende elementen kenbaar gemaakt" zou hebben waaruit zou blijken dat hij procedurele noden heeft. Hij preciseert daarbij niet om welke elementen het zou gaan en uit het dossier blijken dergelijke elementen niet. Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat, waar of op welke wijze deze vermeende problemen en elementen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud, gedurende hetwelk verzoeker werd bijgestaan door zijn advocaat, blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Evenmin haalden zij aan dat van verzoeker, al dan niet ten gevolge van de voormelde elementen, niet mocht worden verwacht dat hij gedegen verklaringen zou afleggen gedurende de verschillende onderhouden in het kader van zijn procedure internationale bescherming. Uit de inhoud van voormelde stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker, al dan niet ten gevolge van psychologische en/of fysieke problemen, niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.5. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te

beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoeker betwist de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

3.6. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van het feit dat hijzelf en zijn echtgenote zouden zijn lastiggevallen en bedreigd door zijn ex-partner T.

Dient in dit kader vooreerst echter te worden opgemerkt dat het een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dat hij in Duitsland kennelijk leugenachtige verklaringen aflegde over zijn identiteit en/of zijn nationaliteit. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Dat er iets schort aan uw algehele oprechtheid blijkt ook uit de vaststelling dat u blijkens uw verklaringen (DVZ Verklaring p. 3; CGVS p. 5) bij uw asielaanvraag in Duitsland een valse naam heeft gebruikt en niet met zekerheid meer kan zeggen welke nationaliteit u er heeft opgegeven. Uw motivering dat uw familienaam Georgisch klinkt en u daarom de valse familienaam G. (...) gaf, kan uiteraard niet worden weerhouden. De vaststelling dat u er blijkbaar niet voor terugschrikt om over dergelijke essentiële elementen als uw identiteit en nationaliteit, bij een verzoek om internationale bescherming valse verklaringen af te leggen valt evenmin te rijmen met de houding die mag verwacht worden van een verzoeker.”

Verzoeker voegt ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg te herhalen dat hij in Duitsland zou hebben gelogen om niet naar Georgië gerepatriëerd te worden, doet verzoeker aan de voormelde motieven immers hoegenaamd geen afbreuk.

Zowel de ernst als de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging worden bovendien danig ondergraven doordat verzoeker een kennelijk gebrek aan interesse vertoonde omtrent (de documenten die hij nota bene zelf neerlegde ter staving van) het meest cruciale element in zijn asielrelaas. Verzoeker bleek zich in dit kader immers niet eens de moeite te hebben getroost om, voorafgaand aan zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, zelf kennis te nemen van de inhoud van deze documenten. Ondanks dat deze datum volgens hem in deze documenten vermeld stond, kon hij namelijk niet aangeven op welke datum hij werd gearresteerd (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p.5). Verder kon hij niet preciseren wanneer hij werd vrijgesproken in 2020 (ibid., p.6). Zo verzoeker ten gevolge van deze feiten werkelijk een ernstige vrees voor vervolging koesterde, mocht van verzoeker worden verwacht dat hij zich minstens de moeite zou hebben getroost om kennis te nemen van de inhoud van de documenten die hij zelf neerlegde om deze feiten te staven.

Dient voorts te worden opgemerkt dat de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geformuleerde vrees op ernstige wijze worden ondermijnd doordat de meest cruciale gebeurtenis waarop hij deze vrees schraagt reeds dateert van januari 2020. Indien verzoeker naar aanleiding van het incident dat plaatsvond in januari 2020, de problemen die hij in de nasleep hiervan kende en zijn vrijpraak in mei 2020 werkelijk vreesde om opnieuw te zullen worden gearresteerd en zelfs te worden opgesloten door toedoen van zijn ex-partner, is het immers niet aannemelijk dat verzoeker en zijn vrouw nog tot medio april 2022 in Georgië zouden zijn gebleven.

Bovendien legden verzoeker en diens echtgenote kennelijk tegenstrijdige verklaringen af omtrent de bedreigingen die zij na de voormelde gebeurtenissen nog zouden hebben ontvangen. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Voorts leggen u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af m.b.t. jullie belagers. Uit uw verklaringen blijkt immers (CGVS p. 7) dat u enkel door T. (...) werd bedreigd. Uw vrouw daarentegen stelt (CGVS vrouw p. 5) dat zij hoorde dat u ook door de vader van T. (...) meerdere keren werd bedreigd, maar hoe en wat er werd gezegd weet uw vrouw niet. Bij confrontatie stelt uw vrouw dat ze bedoelde dat de vader van T. (...) haar hielp als ze uw man bedreigde, dat ze zei dat hij u ging arresteren, maar niet bedoelde dat haar vader u contacteerde. Gevraagd of uw vrouw aldus denkt dat u niet door de vader van T. (...) werd bedreigd, stelt uw vrouw (CGVS p. 6) dat ze weet dat haar vader u bedreigde maar dat ze niet weet hoe, of dit persoonlijk was of door T. (...) die de naam van haar vader liet vallen. Het is merkwaardig dat uw vrouw hier dermate volatiele en onzekere verklaringen over aflegt. De vader van T. (...) was blijkens uw verklaringen immers dé reden waarom u geen poging ondernam om bescherming te krijgen bij de Georgische autoriteiten (CGVS p. 7), hij had immers een hoge functie bij de politie en was ook de uitbater van een restaurant in Rustavi waar de elite van de stad heen ging en ook veel leden van de gerechtelijke instanties naar toe gingen, dat hij dus veel invloed heeft in de stad en u niks tegen T. (...) kon ondernemen. Redelijkerwijze kan dan ook verwacht worden dat uw vrouw zou kunnen aangeven of u al dan niet door de vader van T. (...) persoonlijk werd bedreigd, iets waarvan uw vrouw trouwens bij het invullen van de Vragenlijst bij de DVZ (pt. 3.4) met meer zekerheid kon antwoorden aangezien ze er liet noteren: ‘Zij werd echter door haar ouders beschermd die beiden bij de politie werkten. Ook zij bedreigden ons. Een stellingname die aldus helemaal niet te rijmen valt met uw verklaringen afgelegd voor het CGVS.’”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Door op algemene wijze te poneren dat de gehoren bij het CGVS op recordtempo en onder grote druk geschieden en door vaagweg te verwijzen naar het gegeven dat mensen vaak niet goed zijn opgeleid, biedt verzoeker namelijk geenszins een dienstige verklaring voor het feit dat hijzelf en zijn echtgenote dermate tegenstrijdige verklaringen aflegden over een zodanig eenvoudig kernelement als de beweerdelijk door hen ontvangen bedreigingen en de personen van wie deze bedreigingen precies uitgingen. De voormelde verklaringen van verzoeker en diens echtgenote waren verder duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en met elkaar in strijd. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker post factum tracht aan te brengen. Dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoeker in het verzoekschrift zelf verklaringen aflegt die met zijn eerdere, bij het CGVS afgelegde verklaringen hoegenaamd niet kunnen worden gerijmd. Waar hij heden beweert dat hij door zowel T. als haar vader werd bedreigd, dient immers te worden vastgesteld dat hij bij het CGVS nog duidelijk aangaf dat zowel hijzelf als zijn echtgenote nooit werden bedreigd door iemand anders dan T. (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p.8).

Hoe dan ook blijkt uit verzoekers verklaringen duidelijk dat hijzelf en zijn vrouw gedurende de periode van twee jaren waarin zij nog in hun land van herkomst bleven nadat zijn ex-partner vergeefs zou hebben getracht om hem in de gevangenis te krijgen met of door toedoen van deze ex-partner of haar voorgehouden connecties bij de politie en de overheid geen verdere, ernstige problemen meer hebben gekend. Hoewel verzoeker aangaf dat zijn ex-partner hen nadien bleef bedreigen en provoceren in berichten, deden zich gedurende deze twee jaren klaarblijkelijk geen verdere, ernstige feiten meer voor, werden er door zijn ex-partner en haar getrouwen geen pogingen ondernemen teneinde de dreigementen kracht bij te zetten en kenden verzoeker en diens echtgenote nooit nog andere problemen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p.5-7). Dat verzoekers ex-partner nadat verzoeker en diens vrouw het land hadden verlaten plots wel bij hen thuis zou zijn langsgedaan en er ruzie zou hebben gemaakt met verzoekers schoonzus, is in dit kader dan ook niet aannemelijk (ibid., p.3). Er kan namelijk niet worden ingezien waarom zij eerst twee jaar niets zou doen behalve verzoeker en zijn echtgenote lastig te vallen, te provoceren en te bedreigen via berichten om vervolgens, nadat zij het land reeds hadden verlaten, plots ruzie te gaan maken met verzoekers schoonzus.

Ook de door verzoeker neergelegde documenten en de wijze waarop verzoeker en diens echtgenote het land hebben verlaten stroken niet met de door verzoeker aangevoerde problemen en vrees voor vervolging, door toedoen van zijn ex-partner en haar connecties, ten aanzien van de Georgische autoriteiten. Zo vroeg en bekwam verzoeker in oktober 2020 kennelijk probleemloos zijn identiteitskaart. Verder vroeg en verkreeg verzoeker probleemloos een paspoort in 2021. Daarenboven koos hij ervoor om zijn land van herkomst in 2022 op legale wijze en met gebruik van dit paspoort te verlaten en kon hij zulks ook ongestoord doen (administratief dossier, map ‘documenten’). Dat verzoeker, in weerwil van de vrees dat hij door toedoen van zijn ex-partner en haar omgeving zou worden gearresteerd en gedetineerd door de Georgische autoriteiten, ervoor zou hebben gekozen om zich meermaals zelf tot deze autoriteiten te richten teneinde documenten te bekomen en er bovendien voor zou hebben geopteerd om zijn land van herkomst op legale wijze en met zijn eigen paspoort te verlaten, alsmede dat

hij zulks ook steeds ongestoord kon doen, is niet aannemelijk. Het voorgaande duidt er dan ook op dat verzoeker manifest niet in de negatieve aandacht van de Georgische autoriteiten stond.

Dit alles klemmt nog des te meer daar verzoeker en diens echtgenote, ook nadat zij hun land van herkomst uiteindelijk verlieten in april 2022, kennelijk geen haast hadden om internationale bescherming te verzoeken in het buitenland. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Er kan ook niet aan voorbijgegaan worden dat uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4) dat u op 13/04/2022 Georgië verliet, dat u naar Turkije ging waar u werkte, dat het niet de bedoeling was om naar België te komen, maar dat toen u geen werk meer had, de huishuur niet langer kon betalen, en uw verblijfsrecht er bijna was verstreken, u op 16/07/2022 naar België kwam waar u op 18/07/2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Gevraagd waarom u in Turkije geen verzoek indiende stelt u dit niet te weten en voegt u toe dat u wist dat u er kon asiel aanvragen, dat u vroeger al vaak had verbleven in Turkije. Bij verdere bevraging past u uw verklaringen aan en stelt u dat T. (...) van plan was om naar Turkije te komen, dat u dit had vernomen van uw tante, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw aanvankelijke stelling dat u niet weet waarom u er geen verzoek heeft ingediend. Dat u uiteindelijk stelt dat uw beweerde belaaigster naar Turkije ging komen waar er de mogelijkheid is om internationale bescherming aan te vragen, lijkt het CGVS net een uitgelezen moment om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. De redenen waarom u bijna 3 maanden in Turkije verbleef en er uiteindelijk geen verzoek indiende, kunnen aldus niet worden aanvaard. Indien u werkelijk een vrees koesterde t.a.v. uw land van herkomst mag er redelijkerwijs verwacht worden dat u een beroep zou doen op de eerst aangeboden kans op internationale bescherming. Uit uw houding blijkt dan ook dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig ernstig de ernst én de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees voor vervolging bij terugkeer naar uw land van herkomst.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Integendeel, legt hij in dit kader in het verzoekschrift verklaringen af die met zijn eerdere, voormelde gezegden manifest in strijd zijn en die bijgevolg afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende vrees. In het verzoekschrift beweert verzoeker immers dat hij niet zou hebben geweten dat hij een verzoek om internationale bescherming kon indienen in Turkije. Dit ontbeert gelet op zijn duidelijke, voormelde verklaringen bij het CGVS iedere ernst.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij heden en bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk en ernstig zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd door zijn ex-partner en/of haar entourage.

Zelfs indien verzoeker aannemelijk zou maken dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst wel – al dan niet ernstige – problemen zou riskeren te ondervinden met zijn ex-partner en/of haar omgeving, quod non, dan nog dient bovendien te worden opgemerkt dat verzoeker in het geheel niet aan toont of aannemelijk maakt dat hij in dit kader en zo hij daartoe de nodige stappen zou zetten en de nodige pogingen zou ondernemen, verstoken zou riskeren te blijven van de bescherming vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing op basis van de beschikbare landeninformatie vooreerst op geheel gerechtvaardigde wijze aangegeven:

“Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken,

kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.”

Verzoeker onderneemt blijkens een lezing van het verzoekschrift niet de minste poging teneinde deze motieven en/of de informatie waarop deze motieven schragen te weerleggen. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing verder geheel terecht gemotiveerd:

“Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonst dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

U heeft immers nooit een poging ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen n.a.v. de bedreigingen die u ontving van T. (...), waardoor u met dergelijke handelswijze absoluut niet aantoonst dat de overheid in uw land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen. U stelt (CGVS p. 7) dat u toch niks zou bereiken met een klacht tegen haar omdat ze goede banden had met de politie. U verwijst hierbij o.a. naar het gegeven dat T. (...)’s vader bij de politie werkt, dat haar vader er een belangrijke en hooggeplaatste functie had (DVZ Vragenlijst pt. 3.4), maar kan niet concretiseren wat dit dan inhoudt, hetgeen weinig aannemelijk is indien u dit er van zou weerhouden om bescherming in te roepen bij de bevoegde autoriteiten. De vaststelling dat ook blijkens uw verklaringen (CGVS p. 5) toen T. (...) u beschuldigde van de ontvoering van jullie zoon de politie naar u luisterde en begreep dat alles in orde was, en de vaststelling dat u door de rechtbank werd vrijgesproken van het toebrengen van slagen aan T. (...), relativeren verder op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de door u beweerde invloed die T. (...) zou kunnen aanwenden om u straffeloos te bedreigen.

Voorts moet vastgesteld worden dat u weliswaar een bewijs van opsluiting voorlegt en een vonnis dd. 21/05/2020 van de burgerlijke rechtbank van Rustavi maar dat er 3 van de 5 pagina’s van dit vonnis ontbreken. Uit deze stukken blijkt dat u door T. (...) ervan beschuldigd werd haar 3 slagen in het gezicht te hebben gegeven, dat u 3 dagen werd vastgehouden, en dat haar klacht niet bewezen werd bevonden en ongegrond werd verklaard. De vaststelling dat u geen bewijs voorlegt van de werkstraf die tegen u werd uitgesproken, terwijl dit toch redelijkerwijze kan worden verwacht, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook nog wat betreft deze werkstraf die u werd opgelegd legt u merkwaardige verklaringen af. Zo stelt u (CGVS p. 8) dat in het kader van een ‘procesbemiddeling’ u een gesprek had met uw advocaat, de procureur, en T. (...), en u diende te verklaren dat u T. (...) verbaal had beledigd. U stelt dat u haar niet verbaal had beledigd en weet niet waarom men u dit vroeg te doen. Gevraagd of indien u hiermee niet akkoord was gegaan alsnog zou vrijgesproken zijn, stelt u dit evenmin te weten. Redelijkerwijze kan toch verwacht worden dat u zich zou informeren en zou weten wat de gevolgen zouden zijn indien u niet akkoord was gegaan met deze zelfincriminatie waardoor u een werkstraf diende uit te voeren.

U haalt ook aan (CGVS p. 7) dat u geen klacht wou indienen tegen T. (...) omwille van jullie kind, dat hij spraakproblemen heeft en u niet wou dat hij in een internaat zou worden geplaatst. Dat uw kind zou geplaatst worden is echter een loutere veronderstelling. Er dient ook gewezen te worden op het feit dat uw kind uw familienaam draagt (DVZ Verklaring pt. 17), waaruit jullie legale band blijkt, en dat de politie zei dat T. (...) geen recht had om uw kind af te nemen daar u de vader bent (CGVS p. 5). Bijgevolg kan in de veronderstelling dat uw vrouw omwille van de geuite bedreigingen aan uw adres bij een klacht van zou vervolgd worden door de Georgische autoriteiten, niet begrepen worden waarom uw kind zou geplaatst worden in een internaat indien uzelf voor het kind had willen zorgen in het geval uw vrouw daar niet langer door de bevoegde autoriteiten tot gemachtigd zou zijn. Deze door u aangehaalde motivatie om daarom geen klacht in te dienen kan aldus niet worden weerhouden.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake zijn vermeende psychische problemen, niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich immers tot een louter algemene verwijzing naar en herhaling en bevestiging van zijn eerder afgelegde verklaringen omtrent het feit dat hij niets zou bereiken met een klacht. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van zijn dienaangaande afgelegde verklaringen gedane vaststellingen. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven volledig onverlet. Derhalve blijven deze onverminderd overeind.

Het voorgaande vindt bovendien duidelijk bevestiging in het feit op zich dat verzoekers land van herkomst (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14

januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De overige, door verzoeker neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet op concrete en dienstige wijze worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.8. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel in casu en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.”.

De voormelde motieven gelden ook voor verzoekster.

2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft ook verzoekster geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters voorliggende verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT